

Lag om kontroll av ekologisk produktion;

SFS 2013:363

Utkom från trycket
den 4 juni 2013

utfärdad den 23 maj 2013.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag kompletterar

1. rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91², och

2. tillämpningsförfordningar till rådets förordning (EG) nr 834/2007.

Lagen kompletterar även, i de delar de innehåller bestämmelser som rör ekologisk produktion,

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd³, och

2. tillämpningsförfordningar till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004.

Kontrollmyndigheter och kontrollorgan

2 § Livsmedelsverket, Statens jordbruksverk, de andra statliga förvaltningsmyndigheter som regeringen bestämmer och kommunerna utövar kontroll av att

1. de EU-förordningar som anges i 1 § och de beslut som har meddelats med stöd av EU-förordningarna följs, och

2. denna lag, de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen, och de beslut som har meddelats med stöd av lagen följs.

Regeringen får meddela föreskrifter om fördelningen mellan kommunerna och de statliga förvaltningsmyndigheterna av kontrolluppgifter enligt första stycket.

En kommuns uppgifter ska fullgöras av den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet.

¹ Prop. 2012/13:55, bet. 2012/13:MJU14, rskr. 2012/13:210.

² EUT L 189, 20.7.2007, s. 1 (Celex 32007R0834).

³ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004R0882).

3 § Livsmedelsverket och Jordbruksverket får inom sina respektive ansvarsområden besluta att överlämna uppgiften att utöva sådan kontroll som avses i 2 § första stycket till ett sådant kontrollorgan som avses i artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 834/2007 och som är en juridisk person.

I fråga om åtgärder vid bristande efterlevnad eller vid misstanke om bristande efterlevnad av regelverket får ett sådant överlämnande endast innefatta en rätt att

1. återkalla ett utfärdat certifikat,
2. enligt artikel 30.1 första stycket i rådets förordning (EG) nr 834/2007 besluta om att avlägsna märkning eller förbjuda marknadsföring av ett parti eller en produktionsomgång, eller
3. enligt artikel 91 i kommissionens förordning (EG) nr 889/2008⁴ besluta om att avlägsna märkning eller förbjuda saluföring.

Kontrollmyndigheternas övriga skyldigheter

4 § De myndigheter som avses i 2 § (kontrollmyndigheterna) ska genom rådgivning, information och andra åtgärder underlätta för enskilda att följa

1. de EU-förordningar som anges i 1 § och de beslut som har meddelats med stöd av EU-förordningarna, och
2. denna lag, de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och de beslut som har meddelats med stöd av lagen.

5 § Kontrollmyndigheterna ska verka för att åtgärder vidtas mot överträdelser av

1. de EU-förordningar som anges i 1 § och de beslut som har meddelats med stöd av EU-förordningarna, och
2. denna lag, de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och de beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Kommunal kontrollsamverkan

6 § En kommun får ingå en överenskommelse med en annan kommun om att kontrolluppgifter som kommunen har enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen ska utföras av den andra kommunen. Rätten att besluta i ett ärende får dock inte överlåtas till en annan kommun.

En kommun får efter överenskommelse med en annan kommun uppdra åt anställda i den andra kommunen att besluta på kommunens vägnar i ett visst ärende eller en grupp av ärenden. Detta gäller dock inte i sådana fall som avses i 6 kap. 34 § kommunallagen (1991:900). Föreskrifterna i 6 kap. 24–27 och 35 §§ kommunallagen om jäv och anmälan av beslut till en nämnd ska tillämpas på den som fattar sådana beslut.

Förvaltningslagens tillämpning

7 § Ett kontrollorgan som avses i 3 § första stycket ska vid kontrollen tillämpa följande bestämmelser i förvaltningslagen (1986:223)

- 11 och 12 §§ om jäv,
- 14 § om muntlig handläggning,

⁴ EUT L 250, 18.9.2008, s. 1 (Celex 32008R0889).

- 15 § om anteckning av uppgifter,
- 16 och 17 §§ om parters rätt att få del av uppgifter,
- 20 § om motivering av beslut,
- 21 § om underrättelse av beslut, och
- 26 § om rättelse av skrivfel och liknande.

Rätt till upplysningar och tillträde

8 § Europeiska kommissionen och ett kontrollorgan har samma rätt som en kontrollmyndighet har enligt de EU-förordningar som anges i 1 § att, i den utsträckning som behövs för kontrollen, på begäran få

1. upplysningar,
2. del av handlingar,
3. tillträde till områden, lokaler och andra utrymmen som har anknytning till den verksamhet som kontrollen avser, och
4. på sådana områden och i sådana utrymmen som avses i 3, göra undersökningar och ta prover.

Skyldighet att lämna hjälp

9 § Den som är föremål för kontroll ska lämna den hjälp som behövs för att kontrollen ska kunna genomföras.

Förelägganden och förbud

10 § Om en kommun inte fullgör de skyldigheter som följer av dess kontrolluppdrag får Livsmedelsverket förelägga kommunen att avhjälpa bristen. Ett sådant föreläggande ska innehålla uppgifter om de åtgärder som Livsmedelsverket anser nödvändiga för att bristen ska kunna avhjälpas.

11 § Utöver vad som följer av de EU-förordningar som anges i 1 § eller vad som särskilt anges i 10 § får en kontrollmyndighet meddela de förelägganden och förbud som behövs för att EU-förordningarna, de beslut som har meddelats med stöd av EU-förordningarna, denna lag, de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av lagen ska följas.

Vite

12 § En kontrollmyndighet får besluta att förena ett föreläggande eller ett förbud enligt någon av de EU-förordningar som anges i 1 § eller ett föreläggande eller ett förbud enligt 11 § med vite.

Kontrollmyndigheten får dock inte förelägga någon vid vite att medverka i en utredning av en gärning som kan leda till straff eller sanktionsavgift för honom eller henne.

Omhändertagande av varor

13 § Utöver vad som följer av de EU-förordningar som anges i 1 § får en kontrollmyndighet ta hand om en vara som avses med ett föreläggande eller

ett förbud enligt någon av EU-förordningarna eller enligt 11 § om föreläggandet eller förbudet inte följs.

Om en vara har tagits om hand, får ägaren under överinseende av kontrollmyndigheten ändra benämningen på eller sammansättningen av varan eller vidta någon annan åtgärd så att varan överensstämmer med EU-förordningarna och de föreskrifter som har meddelats i anslutning till denna lag.

Kontrollmyndigheten ska låta förstöra varan på ägarens bekostnad, om någon åtgärd enligt andra stycket inte vidtas.

Rättelse

14 § Om någon inte fullgör sina skyldigheter enligt de EU-förordningar som anges i 1 §, de beslut som har meddelats med stöd av EU-förordningarna, denna lag, de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen eller de beslut som har meddelats med stöd av lagen, får kontrollmyndigheten besluta om rättelse på hans eller hennes bekostnad.

Hjälp av polismyndigheten

15 § Polismyndigheten ska på begäran av en kontrollmyndighet lämna den hjälp som behövs för kontrollen eller för att verkställa ett beslut enligt

1. de EU-förordningar som anges i 1 § och de beslut som har meddelats med stöd av EU-förordningarna, eller

2. denna lag, de föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen och de beslut som har meddelats med stöd av lagen.

Hjälp enligt första stycket får begäras endast om

1. det på grund av särskilda omständigheter kan befaras att åtgärden inte kan utföras utan att polisens särskilda befogenheter enligt 10 § polislagen (1984:387) behöver användas, eller

2. det annars finns synnerliga skäl.

Avgifter

16 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet att betala avgift för

1. kontroll som avses i 2 §, och

2. prövning av ärenden enligt de EU-förordningar som anges i 1 §, denna lag eller de föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen.

Regeringen meddelar föreskrifter om de avgifter som tas ut av statliga förvaltningsmyndigheter.

17 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för ett kontrollorgan att ta ut avgifter för sådan kontroll och prövning som avses i 16 § första stycket samt föreskrifter om grunderna för beräkning av avgifternas storlek.

18 § Regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet för en kommun att ta ut avgifter för sådan kontroll och prövning som avses i 16 § första stycket.

19 § En sanktionsavgift ska tas ut av den som i strid med artikel 28.1 i rådets förordning (EG) nr 834/2007 inte anmält sin verksamhet.

Hel eller delvis befrielse från sanktionsavgift ska beslutas om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp. Vid denna bedömning ska det särskilt beaktas

1. om överträdelsen har berott på sjukdom som medfört att den avgiftsskyldige inte kunnat göra det som ålegat honom eller henne och inte heller kunnat uppdra åt någon annan att göra det,

2. om överträdelsen annars berott på en omständighet som den avgiftsskyldige varken förutsåg eller borde ha förutsett eller inte kunnat påverka, eller

3. vad den avgiftsskyldige har gjort för att undvika överträdelsen.

Sanktionsavgiften ska tillfalla staten.

20 § Regeringen får meddela ytterligare föreskrifter om sådana sanktionsavgifter som ska tas ut enligt 19 §.

Av sådana föreskrifter ska det framgå hur sanktionsavgiften ska beräknas, så att avgiftens storlek kan fastställas med direkt ledning av den angivna beräkningsgrunden. Avgiften ska vara lägst 1 000 kronor och högst 50 000 kronor.

21 § Någon sanktionsavgift får inte beslutas för en gärning som omfattas av ett vitesföreläggande.

22 § Den myndighet som regeringen bestämmer prövar frågor om sanktionsavgift.

Innan en sanktionsavgift tas ut ska den som avgiften gäller ges tillfälle att yttra sig.

23 § En sanktionsavgift får tas ut endast om den som avgiften gäller har fått tillfälle att yttra sig inom två år från det att den gärning som ligger till grund för avgiften har upphört.

24 § Ett beslut om sanktionsavgift får verkställas enligt utsökningsbalken när det har vunnit laga kraft.

25 § En sanktionsavgift faller bort om beslutet om avgiften inte har verkställts inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Bemyndiganden

26 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. undantag från de EU-förordningar som anges i 1 §,

2. särskilda ekologiska produktionsregler,

3. hur sådan kontroll som avses i 2 § första stycket ska bedrivas, och

4. skyldighet för en kommun eller ett kontrollorgan att lämna uppgifter till en kontrollmyndighet.

Överklagande m.m.

27 § En myndighet får bestämma att ett beslut av myndigheten enligt de EU-förordningar som anges i 1 § eller denna lag ska gälla omedelbart även om det överklagas. Det gäller dock inte ett beslut om sanktionsavgift.

28 § Beslut av ett kontrollorgan enligt de EU-förordningar som anges i 1 § och denna lag får överklagas till länsstyrelsen i det län där kontrollorganet har sitt säte.

29 § Beslut av en kommun enligt de EU-förordningar som anges i 1 § och denna lag får överklagas till länsstyrelsen.

30 § Beslut av en statlig förvaltningsmyndighet enligt de EU-förordningar som anges i 1 § och denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2014, då lagen (1995:551) om EG:s förordning om ekologiskt framställda produkter ska upphöra att gälla.

På regeringens vägnar

FREDRIK REINFELDT

ESKIL ERLANDSSON
(Landsbyggsdepartementet)